

Sygnatura akt I C 45/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa A. H. (1)

przeciwko L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powódki A. H. (1) kwotę 7.700,00 zł (siedem tysięcy siedemset 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.01.2013 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powódki A. H. (1) kwotę 756,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje stronie pozwanej L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 196,06 zł tytułem wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa;

V zwraca powódce A. H. (1) od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 39,59 zł stanowiącą nadpłatę na zaliczkę na opinię biegłego.

Sygn. akt **I C 45/15**

UZASADNIENIE

Powódka A. H. (1) wystąpiła z pozwem przeciwko L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W., żądając zasądzenia od strony pozwanej tytułem zadośćuczynienia kwoty 14.000,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 stycznia 2013r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że w dniu 13 września 2012r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, podczas którego jako pasażerka samochodu doznała obrażeń ciała. Winę za spowodowanie wypadku ponosił kierujący pojazdem marki F. o numerze rejestracyjnym (...), który był ubezpieczony u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Powódka podała dalej, że doznała obrażeń ciała w postaci: skręcenia okolicy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, stłuczenia kolana prawego z uszkodzeniem więzadła właściwego rzepki, stłuczenia barku prawego oraz skręcenia prawego stawu obojczykowo – barkowego. Powódka wskazała, że po wypadku była hospitalizowana w szpitalu w J., a ponadto była zmuszona korzystać z wleczenia w wielu placówkach medycznych, przechodziła także rehabilitację. Zdaniem powódki, przyznana kwota zadośćuczynienia – 2.300,00 zł nie odpowiada rozmiarowi krzywdy, a zwłaszcza zakresowi trwałego uszczerbku na zdrowiu, który wynosi

14%. Powódka podniosła, w dalszym ciągu się leczy, nadal odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, co powoduje, że jest zmuszona zażywać leki przeciwbólowe

W odpowiedzi strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała co do zasady podstawy swej odpowiedzialności za zdarzenie, w wyniku którego powódka poniosła szkodę. Odnosząc się do zgłoszonego przez powódkę roszczenia strona pozwana podniosła, że wypłacona powódce tytułem zadośćuczynienia kwota 2.300,00 zł jest adekwatna do stopnia i rozmiarów doznanej przez nią krzywdy. Podniosła, że powódka w wyniku wypadku nie odniosła żadnych istotnych obrażeń, a proces leczenia zakończył się ostatecznie w listopadzie 2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2012r. miał miejsce wypadek komunikacyjny z udziałem powódki jako pasażera w samochodzie marki R. (...), gdzie doszło do zderzenia z pojazdem F.. Winę za zdarzenie ponosił kierowca samochodu F., który był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

/okoliczności bezsporne/

Po wypadku powódka została przewieziona do (...) Centrum Medycznego, gdzie stwierdzono u poszkodowanej skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa, zalecając noszenie kołnierza szyjnego i stosowanie leków przeciwbólowych. Powódka w wyniku powyższego zdarzenia doznała skręcenia okolicy kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia kolana prawego z uszkodzeniem więzadła właściwego rzepki i stłuczenia barku prawego – skręcenia prawego stawu obojczykowo – barkowego. Następnego dnia powódka rozpoczęła leczenie w miejscu zamieszkania, gdzie przeszła zabiegi fizjoterapeutyczne i rehabilitacyjne.

/dowód: dokumentacja medyczna znajdująca się w aktach szkodowych – k – 48, dokumentacja leczenia – k – 9-17 i k – 57-62, opinia specjalistycznej komisji lekarskiej – k – 7-8, opinia biegłej z zakresu neurologii G. O. – k – 106-107 i 150, opinia biegłego z zakresu (...). B. – k – 181-182/

Doznane obrażenia spowodowały u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu uszczerbek na zdrowiu wynoszący 13%.

/dowód: opinia biegłej z zakresu neurologii G. O. – k – 106-107 i 150, opinia biegłego z zakresu (...). B. – k – 181-182/

Powódka przez miesiąc od zdarzenia nosiła kołnierz ortopedyczny. Na zwolnieniu lekarskim przebywała do końca 2012 roku. Nadal odczuwa bóle w odcinku szyjnym kręgosłupa.

/dowód: opinia biegłej z zakresu neurologii G. O. – k – 106-107 i 150, zebrana dokumentacja medyczna – k – 48, 9-17 i 57-62, zeznania powódki A. H. – k – 73 odwrót i złożone na rozprawie w dniu 10 marca 2017r. – k – 203/

Powódka w związku z leczeniem powypadkowym, z uwagi na nieobecność pracującego dorywczo zagranicą męża, wynajmowała do swojego dziecka opiekunkę za 10 złotych za godzinę opieki: w okresie rehabilitacji od 1 czerwca 2015 r. do 15 czerwca 2015r. - w wymiarze 30,5 godziny; w okresie od 17 lutego 2015r. do 16 kwietnia 2015r. w związku z dojazdami powódki do lekarzy na wizyty kontrolne i badania - w wymiarze 19 godzin, co łącznie wyniosło kwotę 493,00 zł.

/dowód: oświadczenie powódki – k. 4; zeznanie powódki e-protokół rozprawy

z dnia 7 grudnia 2016 r. od 00.01.00 do 00.10.11/

Powódka pismem z dnia 30 lipca 2012r, które wpłynęło do ubezpieczyciela 3 grudnia 2012r., działający w imieniu powódki pełnomocnik wystąpił o przyznanie powódce zadośćuczynienia w kwocie 20.000, zł w związku z doznanymi cierpieniami i bólem w wypadku z 13 września 2012r.

/dowód: pismo z 30 listopada 2012r. znajdujące się w aktach szkodowych/

W dniu 11 stycznia 2013r. ubezpieczyciel przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 2.300,00 zł.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył co następuje:

Strona pozwana nie kwestionowała co do zasady swej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z 13 września 2012r. (kierujący, który ponosił winę za wypadek, był ubezpieczony u strony pozwanej). Wyplaciła powódce zadośćuczynienie w kwocie 2.300,00 zł, kwestionując jednakże żądanie wyższego zadośćuczynienia.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynika z treści przepisu art. 822 k.c.

Zebrany materiał dowodowy w postaci dowodów z opinii biegłego, z zaświadczeń lekarskich oraz dokumentacji leczenia, pozwolił na określenie rozmiaru uszkodzeń ciała powódki w wyniku wypadku. W tych warunkach, ustalony rozmiar uszczerbku na zdrowiu, zakres cierpień oraz negatywnych dla powódki konsekwencji, stanowił podstawę oceny żądania zadośćuczynienia i oceny właściwej kwoty świadczenia z tego tytułu. Przepis art. 445 § 1 k.c. nie precyzuje ściśle kryteriów, jakimi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zostały one jednak określone w orzecznictwie, a także w doktrynie, gdzie podkreśla się, że ustalenie odpowiedniej sumy z tytułu zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danego wypadku mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Zadośćuczynienie ma głównie charakter kompensacyjny, a więc powinno stanowić ekonomicznie odczuwaną wartość, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej. Przy dość znacznym stopniu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wynoszącym 13% oraz doznanych urazach w różnych częściach ciała, a z drugiej strony, przy braku potrzeby inwazyjnego leczenia czy skomplikowanych zabiegów medycznych, z którymi wiązałyby się konieczność pobytu w szpitalu, można mówić, że krzywda powódki nie przybrała znacznego rozmiaru. Niemniej wiarygodnie brzmią zeznania powódki o odczuwaniu w dalszym ciągu bólu w odcinku szyjnym. Biegła z zakresu neurologii potwierdziła w swojej opinii, że dolegliwości tego typu mogą pojawiać się i będą wówczas wymagać leczenia. Cierpienie fizyczne powódki musiało być związane z koniecznością noszenia przez okres około jednego miesiąca kołnierza ortopedycznego oraz poddawaniem się zabiegom rehabilitacyjnym i fizjoterapeutycznym. Sam rozmiar dolegliwości doznanych z wypadkiem odzwierciedla fakt przebywania przez powódkę przez ponad 3 miesiące na zwolnieniu lekarskim oraz konieczność zażywania leków przeciwbólowych. Wydaje się, że wskazane wyżej uciążliwości i cierpienia w trakcie procesu leczenia powódki, uzasadniają określenie zadośćuczynienia na poziomie 10.000,00 zł. Wskazana wyżej kwota zadośćuczynienia stanowi więc realne wynagrodzenie krzywd powódki w aktualnych stosunkach majątkowych, gdzie wyższa rekompensata prowadziłaby do ponadstandardowego świadczenia przy tego rodzaju odniesionych obrażeniach.

W konsekwencji uznać należało, że skoro strona pozwana wypłaciła już powódce - podczas postępowania likwidacyjnego – tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.300,00 zł, to uwzględnieniu podlegało roszczenie powódki co do dalszej kwoty 7.700,00 zł. Odsetki od kwoty 7.700,00 zł zasądzono od dnia 12 stycznia 2013r. W tej dacie upłynęło już 30 dni od doręczenia w dniu 3 grudnia 2012r. stronie powodowej pisma powódki z 30.11.2012r., w którym zgłosiła kwotowo swoje żądanie zadośćuczynienia. Termin spełnienia świadczenia przez ubezpieczyciela określa treść przepisu art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu... .

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c., rozdzielając je stosownie do wyniku sprawy. Powódka wygrała sprawę w 55 % a przegrała w 45%. U strony pozwanej są to odwrotne proporcje, a więc 45% do 5%. Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 2.417,00 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu), opłatę sądową – 700,00 zł, zaliczkę na wydatki rozliczone – 400,00 zł Strona pozwana poniosła koszty zastępstwa prawnego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 2.417, 00 zł i 200,00 zł zaliczki na biegłego. Stąd, przy rozdzieleniu kosztów stosownie do wyników sprawy, zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 756,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W sprawie zostały poniesione koszty na opinie biegłych w kwocie, które nie zostały pokryte i rozliczone i była to kwota 356,47 zł. Stosując przepis art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazano stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 196,06 zł tytułem niepokrytej części kosztów sądowych - wydatków (w 55%). Z tego samego tytułu powódka została obciążona kwotą 160,41 zł. W przypadku powódki nie została do chwili wyroku wpłacona przez nią zaliczka na opinie biegłych w kwocie 200,00 zł, tak więc po odjęciu sumy obciążających ją kosztów sądowych – 160,41 zł (45% z 356,47 zł) orzeczono o zwrocie na rzecz powódki kwoty 39,59 zł co znalazło wyraz w punkcie V wyroku.